

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru constituirea, organizarea și funcționarea Corpului experților și evaluatorilor tehnici auto din România

Analizând propunerea legislativă pentru constituirea, organizarea și funcționarea Corpului experților și evaluatorilor tehnici auto din România, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B192 din 10.04.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare constituirea, organizarea și funcționarea Corpului experților și evaluatorilor tehnici auto din România.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Propunerea legislativă nu transpune niciun act european de drept derivat, ci doar urmărește crearea cadrului legal în vederea constituirii, organizării și funcționării *Corpului experților și evaluatorilor tehnici auto din România - CEETAR, ca organism juridic de drept privat independent, aflat sub controlul Guvernului României.*

Din punct de vedere al dreptului european, prezenta propunere legislativă se află sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene, integrate *Dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii - Aplicare sectorială - Asigurări.*

Astfel, inițiatorii **externalizează desfășurarea activității de expert/evaluator tehnic auto**. Menționăm că externalizarea către un organism înalt profesionalizat și specializat se poate face atât timp cât *nu este deteriorată semnificativ calitatea sistemului de guvernare al întreprinderii (societatea de asigurare/reasigurare) în cauză sau a creșterii nejustificate a riscului operațional, respectiv subminarea capacității autorităților de supraveghere de a monitoriza respectarea de către întreprindere a obligațiilor care îi revin, dar și împiedicarea furnizării de servicii continue și satisfăcătoare către deținătorii de polițe de asigurare*, conform alin.(2) al art.49 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.335 din 17.12.2009. Aceste prevederi au fost transpuse parțial prin prevederile Ordinului nr.18 din 7 septembrie 2009 pentru aprobarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, modificat și completat prin Ordinul nr.15/2011 pentru modificarea și completarea Normelor privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr.18/2009.

Mai mult decât atât, textul art.38 din directivă precizează că, *„fără a aduce atingere articolului 49, statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare care externalizează o funcție sau o activitate de asigurare sau de reasigurare iau măsurile necesare pentru a garanta îndeplinirea următoarelor condiții:*

(a) *furnizorul de servicii trebuie să coopereze, în legătură cu funcția sau activitatea externalizată, cu autoritățile de supraveghere sub jurisdicția cărora se află întreprinderea de asigurare și de reasigurare;*

(b) *întreprinderile de asigurare și de reasigurare, auditorii acestora și autoritățile de supraveghere trebuie să aibă acces efectiv la datele privind funcțiile sau activitățile externalizate;*

(c) autoritățile de supraveghere trebuie să aibă acces efectiv la sediul în care își desfășoară activitatea furnizorul de servicii și trebuie să își poată exercita drepturile respective de acces”.

Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) prevede un sistem modern, bazat pe riscuri, de reglementare și de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din Uniunea Europeană. Respectivul sistem este esențial pentru a garanta siguranța și soliditatea sectorului asigurărilor, astfel încât să poată oferi produse de asigurare sustenabile și să sprijine economia reală prin încurajarea investițiilor pe termen lung și printr-un plus de stabilitate.

De asemenea, Directiva 2009/138/CE stabilește **31 octombrie 2012 ca termen pentru transpunere și 1 noiembrie 2012 ca dată de aplicare**. În plus, directiva menționată stabilește **1 noiembrie 2012 ca dată de abrogare a directivelor existente în materie de asigurare și reasigurare** (denumite „Solvabilitate I”).

Însă, în **Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 341 din 18 decembrie 2013 a fost publicată Directiva 2013/58/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) în ceea ce privește termenul de transpunere, data de aplicare a acesteia și data de abrogare a anumitor directive (stabilind 31 martie 2015 ca termen pentru transpunere și 1 ianuarie 2016 ca dată de aplicare)**.

3. Referitor la măsurile legislative propuse, inițiativa este salutară dacă avem în vedere că, într-adevăr, este binevenită disocierea dintre instituția asigurării și calitatea de asigurător de activitatea de expertiză tehnică auto și de evaluare a daunei, care trebuie organizată ca un corp profesionist (profesie liberală), dar într-un mod corespunzător reglementărilor privind profesiile libere, cu tot ceea ce implică aceasta: condițiile de acces la profesie, modalitatea de exercitare a profesiei, statutul profesiei, disciplina profesiei, sancțiunile aplicabile.

Propunerea legislativă, în forma prezentată spre avizare, lasă însă în afara reglementării multe aspecte pe care le presupune profesia pentru care se propune constituirea Corpului experților și evaluatorilor tehnici auto din România - asociație profesională care, în intenția inițiatorilor, organizează examenul pe baza căruia se realizează accesul la profesie.

4. Având în vedere că *profesia* este cea pentru care se propune constituirea Corpului sus-menționat, **titlul** ar trebui să reflecte această idee, astfel: “**LEGE privind profesia de expert și evaluator tehnic auto, precum și constituirea, organizarea și funcționarea Corpului experților și evaluatorilor tehnici auto din România**”.

5. Privitor la *statutul de utilitate publică al CEETAR*, întrucât, din modul în care este formulat textul propus la **art.1**, reiese că se dorește ca acesta să fie recunoscut prin efectul legii, motiv pentru care nu mai trebuie făcută referire la recunoașterea statutului de utilitate publică “prin hotărâre a Guvernului”.

Astfel, norma se încadrează în dispozițiile art.85 din Ordonanța Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia “*Persoanele juridice de utilitate publică - asociații, fundații sau alte organizații de acest fel - înființate prin legi, ordonanțe, decrete-lege, hotărâri ale Guvernului sau prin orice alte acte de drept public nu intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe, ci rămân supuse reglementărilor speciale care stau la baza înființării și funcționării lor*”.

Menținerea sintagmei în discuție conferă textului un caracter contradictoriu, întrucât, pe de o parte, utilitatea publică este declarată prin chiar textul propus, iar pe de altă parte, făcându-se vorbire despre recunoașterea prin hotărâre a Guvernului, se conferă doar posibilitatea recunoașterii, în condițiile Ordonanței Guvernului nr.26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, propunem ca textul să se refere la constituirea CEETAR în regim de asociație declarată de utilitate publică „prin prezenta lege”.

6. În legătură cu *accesul la profesie*, întrucât autorizarea - despre care face vorbire **art.2**, dar și articolele subsecvente - se face de către o entitate publică, prin act administrativ, ceea ce însă nu este cazul aici, propunem să se prevadă ca modalitate de acces, **atestarea**.

Totodată, textul propunerii legislative distinge între autorizare - sau acreditare, cum mai este aceasta denumită la art.25 alin.(1) - și certificare, supus doar certificării (nu și autorizării) fiind personalul tehnic propriu autorităților sau instituțiilor publice enumerate la **art.10** care dețin parc auto propriu, căruia i se dă posibilitatea de a efectua expertize tehnice auto și de a face evaluări ale pagubelor la autovehiculele avariate în accidente de circulație fără a i se impune

obligatia de membru CEETAR, ci doar de înscriere în Tabelul experților și evaluatorilor tehnici auto autorizați din România.

Apreciem că această normă nu este în măsură să garanteze obiectivitatea expertizării și evaluării pagubelor produse la autovehiculele din parcul auto propriu al autorităților sau instituțiilor publice la care respectivele persoane sunt angajate. În plus, ar crea și o diferență de tratament între cei care au dreptul de a efectua expertize și evaluări, unii fiind membri CEETAR, iar alții nu.

Mai semnalăm că, la **art.25 alin.(1)** și **art.26 alin.(1)**, se amalgamează noțiunile (acreditarea/autorizarea și certificarea), nefiind clar în ce măsură certificarea, la care face referire art.10, se diferențiază de autorizare, desigur exceptând faptul că persoanele care sunt doar supuse certificării nu sunt membre CEETAR.

7. Propunerea de la **art.11**, de înființare, în cadrul CEETAR, a Institutului de pregătire, autorizare și supraveghere a experților și evaluatorilor tehnici auto din România (IPASEETAR) - care, potrivit art.42 alin.(2), are atribuții de formare profesională, examinare, autorizare, testare, control și supraveghere a experților/evaluatorilor tehnici auto, membri/certificați CEETAR - , este una inedită și cel puțin discutabilă, având în vedere că este vorba despre o entitate care include în denumirea sa cuvintele „institut”, respectiv „România”, deși aceasta face parte din structura unei asociații, persoană juridică de drept privat (chiar dacă este de utilitate publică), fiind astfel susceptibilă de a crea confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național.

8. **Art.19** face vorbire despre dobândirea calității de expert tehnic auto pe baza unui examen/test care se desfășoară în cadrul IPSET.

Pe de o parte, terminologia folosită nu este unitară, articole subsecvente conținând fie referirea la ambele forme de examinare menționate anterior, fie doar la una dintre acestea, nefiind clar în ce situație se recurge la una sau la alta dintre aceste forme.

Pe de altă parte, prin utilizarea denumirii abreviate IPSET, textul este confuz. Menționăm că, potrivit art.37 alin. (3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, exprimarea prin abrevieri a unor denumiri se poate face numai prin explicitare în text, la prima folosire.

9. **Art.13** prevede că nu doar experții, ci și evaluatorii efectuează expertize, ceea ce imprimă textului un caracter confuz, deși în subsidiar se precizează că scopul este acela al stabilirii soluțiilor tehnice pentru repararea vehiculelor și acordarea despăgubirilor.

10. Apreciem că *obiectivitatea*, respectiv independența, autonomia și neutralitatea despre care fac vorbire art.14, respectiv art.35, nu este totalmente garantată atâta vreme cât, la **art.20 alin.(3) lit.a)** se instituie obligația efectuării unui curs/training la o unitate service auto recomandată de CEETAR.

11. **Art.18 alin.(1)** enumeră categoriile de experți tehnici auto, reținând inclusiv categoria de expert tehnic auto cu atribuții limitate, fără ca textul propunerii legislative să stabilească, în subsidiar, care sunt limitele atribuțiilor specifice fiecărei categorii.

Formulăm această observație cu atât mai mult cu cât uzual este ca o persoană care exercită o profesie liberală să aibă calitatea de stagiar, apoi direct de titular, chiar dacă titularul, în funcție de vechimea în profesie de la definitivare, poate avea atribuții limitate, ca în cazul avocaților.

12. Deși **art.27 alin.(1)**, precum și **Cap.V** se referă la structura teritorială CEETAR, propunerea legislativă nu reglementează *formele de exercitare a profesiei*, cele două neconfundându-se.

13. Referitor la *suportarea costurilor expertizei/evaluării tehnice auto*, care potrivit **art.38** sunt în sarcina solicitantului, apreciem că acestea ar trebui avansate de către expert/evaluator, urmând să le recupereze de la asigurător, în baza contractului încheiat cu acesta.

14. Așa-numitele consecințe pecuniare sau/și de altă natură, prevăzute la art.43 alin.(1) lit.a) și b) nu sunt specifice răspunderii disciplinare, motiv pentru care trebuie eliminată referirea la acestea.

15. Textul propus pentru art.44 este neinteligibil. Astfel, valabilitatea din punct de vedere juridic a rapoartelor de expertiză/evaluare nu are legătură cu sintagmele folosite în actele normative. În plus, este superfluu să se prevadă că acestea nu sunt valabile dacă nu sunt însușite de toate părțile implicate, întrucât partea nemulțumită se poate adresa instanței judecătorești competente, cu toate consecințele juridice care decurg de aici.

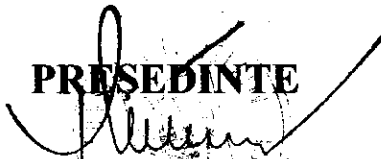
16. Întreg conținutul propunerii legislative are o redactare vagă, imprecisă, cu formulări lipsite de caracter normativ, care încarcă inutil textul, ceea ce face practic imposibilă aplicarea dispozițiilor sale. Exemplificăm în acest sens cu art.7, art.33 alin.(1) sau art.36 alin.(1).

Totodată, limbajul folosit nu este unul juridic sau adecvat stilului normativ, unii termeni fiind impropriu folosiți în context. Cu titlu de exemplu, ne referim la art.12 alin.(3), potrivit căruia expertul/evaluatorul tehnic auto **girează** profesional și juridic actul său, la art.34 alin.(2) potrivit căruia centrele teritoriale **adună**

experiență tehnică sau la art.37 alin.(1), conform căruia evaluatorul tehnic auto este obligat să **folosească** prețurile pieselor de schimb originale.

În același timp, unele prevederi nu sunt actualizate, cum este cazul art.36 alin.(4), care face vorbire despre hotărârile judecătorești **irevocabile** - Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nemaiprevăzând caracterul de irevocabilitate al hotărârilor judecătorești, ci doar pe cel definitiv, al art.19 și art.42 alin.(2), care folosesc denumirea neactuală a ministerului respectiv - actualmente denumirea fiind Ministerul Educației Naționale, sau al art.46, care se referă la agenți economici, sintagmă care, de asemenea, nu mai este actuală - în conformitate cu prevederile art.21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.198/2005, cu modificările ulterioare, denumirea care trebuie folosită fiind aceea de „operatori economici”.

Fără a fi realizat o prezentare exhaustivă a deficiențelor pe care le prezintă, apreciem că propunerea legislativă trebuie regândită și reamenajată, pentru a-și atinge cu adevărat finalitatea.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București 545/8.05.2014
Nr.

Lege privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România

- 1 promulgată prin D. nr. 365/2004 M. Of. nr. 500/3 iun. 2004
 Decret pentru promulgarea Legii privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
- 2 modificări prin H.G. nr. 1921/2004 M. Of. nr. 1174/13 dec. 2004 *modifică anexele nr. 2, 3 și 5*
 Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 2, 3 și 5 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
- 3 modificări prin O.U.G. nr. 86/2006 M. Of. nr. 944/22 nov. 2006 *intocmește în anexa nr. 2 sintagma "practician în reorganizare și lichidare" cu sintagma "practician în insolvență" și în anexa nr. 3 denumirea "Uniunea Națională a Practicienilor în Reorganizare și Lichidare" cu "Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România"*
 Ordonanță de urgență privind organizarea activității practicienilor în insolvență
 aprobată cu modificări și L. nr. 254/2007 M. Of. nr. 507/30 iul. 2007
 completări prin
- 4 modificări prin L. nr. 254/2007 M. Of. nr. 507/30 iul. 2007 *aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 86/2006*
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență
- 5 modificări prin O.U.G. nr. 109/2007 M. Of. nr. 706/18 oct. 2007 *modifică art. 1 alin. (3), art. 3 alin. (3), art. 11 alin. (3), art. 16, art. 35 alin. (1) lit. a), art. 34 alin. (2) și (3), art. 37, art. 38: introduce alin. (4) și (5) la art. 1, art. 5_1, art. 5_2, lit. c) la art. 11 alin. (1), alin. (1_1) la art. 11, alin. (4) și (5) la art. 11, art. 11_1, alin. (2) la art. 17, art. 24_1, art. 30_1, capitolul IV_1 cu art. 35_1 - 35_6, art. 37_1, anexele nr. 7 și 8: înlocuiește anexele nr. 1-6: abrogă art. 10*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
 aprobată cu modificări și L. nr. 117/2008 M. Of. nr. 410/2 iun. 2008
 completări prin
- 6 modificări prin L. nr. 117/2008 M. Of. nr. 410/2 iun. 2008 *aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 109/2007 și modifică art. 3, art. 5_2 alin. (4), art. 35_1 alin. (1) și (2), art. 35_3 alin. (2) și (4), art. 37 alin. (1) și (2), anexele nr. 2 și 3; introduce art. 12_1, art. 30_1 și art. 30_2*
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
- 7 modificări prin L. nr. 265/2008 M. Of. nr. 777/20 nov. 2008 *la 20 feb. 2009, modifică anexa nr. 2*
 Lege privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră
- 8 modificări prin L. nr. 94/2009 M. Of. nr. 250/15 apr. 2009 *modifică, la 1 iulie 2009, anexa nr. 2*
 Lege privind auditul de securitate în domeniul aviației civile

9 modificări prin	L. nr. 222/2010	M. Of. nr. 775/19 nov. 2010	<i>modifică anexele nr. 2 și 3</i>
t	Lege pentru modificarea anexelor nr. 2 și 3 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România		
3			
10 modificări prin	L. nr. 9/2011	M. Of. nr. 159/4 mar. 2011	<i>modifică art. 1 alin. (1) și (2), art. 4, art. 5 partea introductivă, art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) lit. a și e), alin. (2), art. 13, art. 14 alin. (1) lit. c) și (2), art. 15 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2)</i>
Lege pentru modificarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România			

O.U.G. nr. 49/2009

M. Of. nr. 366/1 iun. 2009

Ordonanță de urgență privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 68/2010

M. Of. nr. 256/20 apr. 2010

1 modificări prin L. nr. 68/2010 M. Of. nr. 256/20 apr. 2010
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România

modifică art. 2 lit. a), art. 4 alin. (2) lit. b), art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (3), (6) și (9), art. 7 alin. (3) și (4), art. 15 lit. c), art. 16 alin. (4), art. 20 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (5), art. 28 alin. (4);

introduce alin. (2), (3) și (4) la art. 1, alin. (3) la art. 3, lit. a_1 la art. 4 alin. (2), art. 4_1, alin. (6) la art. 7, alin. (9) la art. 9, alin. (3) la art. 18, art. 23_1, lit. d) la art. 28 alin. (1), alin. (4_1) la art. 28, art. 40_1, completează anexa;

înlocuiește, în tot cuprinsul ordonanței de urgență, denumirea "Sistemul de informare în cadrul pieței interne (SIPi)" cu denumirea "Sistemul de informare al pieței interne (IMI)"

2 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 68/2010 M. Of. nr. 256/20 apr. 2010
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România